

TROJE

door: Vrij Theater

auteur: Koos Terpstra

regie: Arne Sybren Postma

gezien op: 24 en 25 november 2005 in Het Vrij Theater

STUKKEUZE

Een goed geschreven stuk met mooie rollen, goede dialogen, geschreven in hedendaags Nederlands. De schrijver heeft de hedendaagse psychologie en hedendaagse relatieproblematiek losgelaten op karakters uit het oude Troje. Dat levert een interessant toneelstuk op, met rollen waarvan de belangen goed gedefinieerd zijn. Rollen waar voor de spelers veel van te maken valt. Soms staat de mythologische verhevenheid op gespannen voet met de hedendaagse gewoonheid in de tekst. Dat kan lastig zijn om te spelen. De hele voorstelling voortborduren op het zelfde thema heeft wel het gevaar van langdradigheid in zich. Geen makkelijke keuze.

VORMGEVING

Een schitterend decor met mooie simpele objecten, waarbij het zand op de vloer de finishing touch genoemd mag worden. Met minimale middelen was een effectieve en erg mooie belichting gemaakt, die ook samen met de sfeervolle muziek voor mooie overgangen zorgde.

Het gebruik van water in de voorstelling was erg mooi en betekenisvol.

In de kostumering was door het gebruik van wijde (broek)rokken een eenheid gebracht die verwees naar de oudheid. De bovenkant van de aankleding was hedendaags. Een heel goede keuze.

In de regie werden de mogelijkheden van dit decor optimaal uitgebuit. Het eenvoudige decor in combinatie met het licht creëerde alle locaties en sferen die voor deze voorstelling nodig waren. En dat alles in een zeer kleine ruimte en met erg weinig middelen.

REGIE

De regie had gezorgd voor een heel mooie en natuurlijk ogende mise-en-scène. Veel werd er gespeeld in driehoekjes en dat leverde spannende plaatjes op. Ook de tekstregie was uitstekend. Er was duidelijk gewerkt aan een goed begrip van de tekst en dat resulteerde in een grote mate van trefzekerheid bij de spelers. Ook het fysieke spel was sterk vormgegeven. Het werken vanuit contact van de spelers was heel mooi,

maar voor de verhevenheid in de tekst was niet altijd een goede vorm gevonden. Wij vinden wel dat de regisseur een knap stukje werk heeft afgeleverd.

SPEL ALGEMEEN

Alle spelers lieten spel zien van hoog niveau. Trefzeker in hun tekstbehandeling en ingeleefd in hun rolinvulling. Alle rollen hadden een duidelijk eigen karakter, het waren mooie heldere figuren geworden. Er werd goed samengespeeld en gewerkt vanuit contact met elkaar. Zo af en toe als er even geen onderlaag meer onder de tekst was, viel de spanning weg en was er slechts taal. Maar het contact met elkaar werd altijd weer opgepakt. Ook het lichamelijke contact tussen de spelers (zoenen, vechten, strelen) was goed en kwam natuurlijk over.

SPEL INDIVIDUEEL

Julia Lintelo - *Andromache*

Een erg mooi en geraffineerde tekstbehandeling had deze speelster. Helder, vanzelfsprekend en met een soms zeer verrassende timing. Haar reactie op anderen was er vaak een van 'lik op stuk' en dat werkte heel goed. Wat wij in de rol een beetje misten was haar eigen wereld en een strategie. Misschien dat daardoor haar spel in het laatste deel van de voorstelling wat aan de vlakke kant bleef, emotioneel gebeurde daar te weinig. Haar fysieke spel was mooi.

Ilse Crooy - *Cassandra*

Zij speelde haar rol heftig en direct en met veel emotie onder de tekst. Zij bleef heel mooi doorspelen en je voelde bij haar een zeer grote betrokkenheid, die heel mooi paste bij de rol. Zij maakte prachtige overgangen en heeft een mooie stem. Zo af en toe lag er een iets te grote verhevenheid op de loer, maar voor het overgrote deel speelde ze haar rol prachtig. Haar scène met Hektor op het bankje vonden wij erg mooi.

Chellie Hakker - *Hekabe*

Zij speelde een strenge en zeer koele moeder en liet in haar samenspel met anderen zeer mooi spel zien. Een aantal prachtige momenten. In haar monologen vonden wij haar soms teveel meegaan met haar tekst waardoor het uitleggerig werd. Haar afkeurende blik sprak boekdelen.

Matthijs Jongepier - *Hektor*

Zijn spel was gevuld van mooie stille momenten, waarin je hem voelde denken. In het begin leek hij wat onwennig, maar later zagen we voortdurend zijn twijfel en zijn probleem onder alles wat hij deed. Wij misten soms de HELD in zijn spel, ook fysiek had hij daar meer van kunnen maken. Dat hij telkens wachtte tot de noodzaak van tekst er ook werkelijk was, was goed.

ALGEMENE INDRIJK

Een heel mooie, goed verzorgde voorstelling. Zeer mooi vormgegeven en met heel mooi spel. Af en toe misten we de onderliggende spanning en was het ineens niet meer interessant en een beetje langdradig was het soms wel. Geen eenvoudige opgave maar al met al heel erg geslaagd.